

PAASVIERING ONLINE

Voorganger: Marchel Chevalking

12 april 2020

1. Welkom

Welkom bij deze *Paasviering online* vanuit de kerk van Vrijzinnigen Nederland afdeling Varsseveld en omstreken. Een paasviering anders dan anders. Zoals ons dagelijks leven nu heel anders is dan anders. We hopen dat u deze viering vanachter uw beeldscherm, op de laptop, de tablet of de computer mee kunt beleven en daarmee het gevoel van Pasen ervaart. En we, dat zijn Rinus Luijmes die met zijn camera deze opname verzorgt, Jarik de Graaff die de vleugel en het orgel bespeelt, Dienneke Steenbeek die het reliëf van het kruis heeft gemaakt en ik. Mijn naam is Marchel Chevalking.

Een *Paasviering online*, met daarin een Bijbellezing, overdenking en gebed, piano- en orgelspel en natuurlijk de kaars.

De kaars die ik dadelijk aansteek en die symbool staat voor het licht. Het licht dat door alle donkerte en duisternis wil schijnen in de wereld. Het licht dat wil schijnen in de harten van alle mensen. Het licht dat symbool staat voor de boodschap van Pasen, de boodschap van Pasen die luidt, dat lijden niet het laatste woord heeft. Dat het de liefde is die doorgaat.

2. Pianospel

3. Bijbellezing

De Bijbeltekst die ik voor u ga lezen is uit het evangelie van Marcus. Marcus 16, de verzen 1 tot 9.

Toen de sabbat voorbij was, kochten Maria uit Magdala en Maria de moeder van Jakobus, en Salome geurige olie om hem te balsemen. Op de eerste dag van de week gingen ze heel vroeg in de ochtend, vlak na zonsopgang, naar het graf. Ze zeiden tegen elkaar: 'Wie zal voor ons de steen voor de ingang van het graf weggrollen?' Maar toen ze opkeken, zagen ze dat de steen al was weggerold; het was een heel grote steen. Toen ze het graf binnengingen, zagen ze rechts een in het wit geklede jongeman zitten. Ze schrokken vreselijk. Maar hij zei tegen hen: 'Wees niet bang. U zoekt Jezus, de man uit Nazaret die gekruisigd is. Hij is opgewekt uit de dood, hij is niet hier; kijk, dat is de plaats waar hij was neergelegd. Ga terug en zeg tegen zijn leerlingen en

tegen Petrus: "Hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zullen jullie hem zien, zoals hij jullie heeft gezegd." Ze gingen naar buiten en vluchtten bij het graf vandaan, want ze waren bevangen door angst en schrik. Ze waren zo erg geschrokken dat ze tegen niemand iets zeiden.

4. Pianospel

5. Overdenking

Pasen. Ik vind het 't mooiste en tegelijk moeilijkste christelijk feest. In bijna geen enkel Bijbelverhaal dat zich in een week tijd afspeelt liggen blijdschap, verraad, verdriet en ongeloof zo dicht bij elkaar. De blijdschap van Palmzondag als de feestelijke intocht van Jezus in Jeruzalem wordt gevierd, het verraad van Judas tijdens het Avondmaal op Witte Donderdag, het verdriet van de kruisiging op Goede Vrijdag en het ongeloof over de opstanding uit de dood, waarover gesproken wordt die dag na de sabbat. De bloemen van het avondmaal liggen aan de voet van het kruis dat zich toont. Zoveel onrecht, zoveel wreedheid, zoveel oneerlijkheid een mens, Jezus, aangedaan en toch het feest mooi vinden? Er naar uitkijken, het willen vieren, het willen beleven? Dat is toch niet te bevatten? Het is toch niet voor te stellen? Niet te geloven?

Dat is het ook. Het is nauwelijks voor te stellen, te bevatten, of te geloven. Daar waar geloof hechten aan verhalen, aan Bijbelverhalen dikwijls al zo lastig is, is het met het verhaal over het Paasfeest helemaal nauwelijks te doen. Het gaat ons menselijk verstand te boven. En toch. En toch probeer ik, probeert u wellicht ook, elk jaar een stapje dichterbij de kern te komen van waar het hier om gaat. Omdat ik voel, in deze onwerkelijke tijd waarin we zijn beland sterker dan ooit. Omdat ik voel dat de kern van het verhaal, van het paasverhaal, een ankerpunt is en kan zijn in het leven, het leven dat ons is gegeven. Een ankerpunt, een baken. Want het verhaal van Pasen laat wat mij betreft zien waar we als mens in ons leven mee te maken krijgen: grote blijdschap, peilloos verdriet, maar ook onrecht en oneerlijkheid. Het komt voorbij, het komt allemaal voorbij, in ieders leven. En elk vinden we op onze eigen manier daarin een weg om er mee om te gaan. Elk vinden we onze eigen manier om het leven lief te hebben, te leven. Zoekend, tastend, twijfelend. Vallend en weer opstaand. Ons vasthoudend aan voorbeelden. Voorbeelden die we vinden in onze directe omgeving. Bij de mensen om ons heen, die we zo graag in onze nabijheid hebben, die we zo graag zouden willen omarmen. Nu meer dan ooit. We missen ze, de mensen die we lief hebben. We missen ze door de afstand die we moeten houden.

Maar er is meer in het Paasverhaal dat aanspreekt, uitnodigt, uitdaagt, waardoor het een ankerpunt, een baken in het leven kan zijn. Er is meer in het verhaal, het reikt verder dan hetgeen we als mens, nietig als wij zijn, hier op aarde ervaren. Dat 'meer' ligt in het onbenoembare, het alles overstijgende, het onbegrijpbare, maar tegelijkertijd zo hoopgevende wat in het verhaal

besloten ligt. Het stijgt boven de letters van de tekst uit. Het hoopgevende toont zich achter de woorden, het hoopgevende dat liefde, sterker is dan de dood. Dat lijden niet het laatste woord heeft. Dat is geloof ik wat Pasen ons wil zeggen. Dat is geloof ik de boodschap die zich niet makkelijk vinden laat, maar die er is voor wie het wil verstaan.

De boodschap verstaan, door alle ruis en onwerkelijkheid van de hedendaagse wereld heen. Ons er aan vasthouden, er in geloven. Er in geloven in een tijd waarin de wetenschap ons meer dan ooit de weg wijst. Rustig, moedig en bedachtzaam. Wij houden ons daar aan vast, we kunnen niet anders, maar daarnaast kunnen we als we er voor open staan ons ook vasthouden aan geloof. Ons daaraan vasthouden. Vasthouden aan geloof in de man uit Nazareth van wie eeuwenoude verhalen getuigen. Verhalen die nog steeds standhouden. Hij die geboren werd om liefde te geven. Om liefde te verspreiden. *Heb uw naaste lief, gelijk u zelf*, waren de woorden die Jezus de mensen voorhield. Hij die liefde wilde zijn en liefde was. Liefde die niet sterft, liefde die is en niet verloren gaat. Laat dat ons houvast zijn.

Moge het zo zijn.

6. Pianospel

7. Gebed

We proberen onze gedachten even stil te zetten. De maalstroom die niet ophoudt. We proberen ons leeg te maken voor alle heftige prikkels uit de wereld die bij ons binnen komen en we proberen ons open stellen en ontvankelijk te maken voor het grootse, het onbevattelijke, het Eeuwige dat verder gaat dan hier. We proberen ons te richten op de liefde, liefde voor onszelf en voor de ander en we proberen na de stilte van zo meteen in gedachten te nemen of uit te spreken het gebed dat Jezus ons leerde, het Onze Vader.

Onze Vader Die in de Hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd;
Uw Koninkrijk kome;
Uw wil geschiede,
gelijk in de Hemel alzo ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de Boze.
Want van U is het Koninkrijk

en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid.
Amen.

8. Paaswens

We zijn bijna aan het einde gekomen van deze Paasviering online. Voor het zo ver is, voor het *U zij de glorie* dadelijk zal klinken wil ik u mijn paaswens mee geven. Mijn paaswens die luidt als volgt:

De boodschap van Pasen: *lijden heeft niet het laatste woord* is dit jaar waarschijnlijk moeilijker dan ooit te verstaan. En toch, En toch. Ik geloof dat de boodschap van Pasen in 2020 krachtiger wil zijn dan ooit. Krachtiger, want het is de liefde die doorgaat, het is liefde die ons sterkt. Dat u die kracht mag vinden en de liefde mag ervaren, ik wens het u toe. Nu en voor altijd.

9. Lied: U zij de glorie